

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XII. Notatum prouerbium, Ossa atque pellis. tum Virgilius, Ouidius,
Plautus emendati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](#)

candidati ducta appellatio est. Præterea cognomine
distinguere voluit ab illa, quæ *Petitor Heres* in-
firmitur. Iam sententia fragmenti clara est, esse ver-
a bene precantis candidato, & illius responderit.

In Feruit.

Pompon. Fullone. Facite ut ignis feruat, ligna instipite,
far concidite.

Becum est, insipire. Insipare est iniicere: ut obispire,
sonare & aggerere. Plautus: *Obispat aquulam*. Ut au-
sonare, tonere; tonare, tonere: ita insipare, insi-
per promiscue inflectebant. Pomponius alibi: *Par-*
am insipui, conclusi, condesui.

In Intybos.

Pompon. Placenta. Rustici edunt libenter pedibus tristes,
acres intybos.

Scribo, padidos, tristes. Pædidum quod faciet & gra-
uitatis est, ut omnes norunt.

CAPUT XII.

Emendatio
xplicatio
naturae
a inter-
tus in
ribo, d
Scribi
aro me-
t, que-
t, que-
candi-

atum proverbiū, *Ossa atq[ue] pellis. tum Virgilius, Qui-*
bus, Plautus emendati.

VIRGILII versum Bucolico tertio libri pu-
bli ad vnum omnes ita legunt:

His certe neque amor caussa est vix ossibus herent.

Sententia non multum, à verborum & interpun-
tionis venustate abductum longulè. Scribo enim:

His certe (neque amor caussa est) vix ossibus herent.

Auctor mihi perspicuis verbis in Teletij Eunuchum

monatus: *Hi hice, his hisce, nominandi casu numero mul-*

tudinis promiscue usurpabant. His ergo hoc loco hi est.

Hebeatrita Latinis auribus formula est, amor caussa

Et sic Cicero Lælio: Valetudinem caussa non masti-

B

tiam

nam fuisse. Et reducit hic versus mihi alterum in
moriā P. Nasonis non dissimilis sententia:

Si peta est, Veneti similis; si flava, Minerua;

Sit gracilis, macie quæ male visa sua est.

Emendo versu posteriore, *macie quæ male visa fuit*.
Vt enim Māro, vix herere osibus; ita hīc Nalo, ma-
nūci macie siue macilenta cute dixisse videtur, in
potius, nisi me meum fallit somnium, dixit; de-
quæ, ut verus verbum est, *osfa atque pellis tota est*. Ita
tus verbum dico, quod *nāpōnūwōd wē iactatum id fū*
in macilentos ē Plauti locis duobus colligebus.
Capitulum:

Maceſe, conſenſeo, & tabeſco miser,

Oſſa atque pellis ſum miſer à macitudine.

Ita recte ms. Langij malè vulgo misera maciūda
Aulularia:

Volo ego ex te ſcire, qui ſit agnus curię.

E v. Qui oſſa atque pellis tota ſt, ita cura mact,

Quon exta inſpicere in ſole eti. un viuo licet,

Ita u pellucet quaſi lateerna Panica.

C A P V T X I I I .

Notatum item proverbiū, *Vipera est in veprecula. Cato*
Illustratus Virgilius, & Cicero pro Sextio.

Eodem Bucolico leguntur hæc ab omnibus:

Qui legitim flores & humi naſcentia fraga

Frigidus, o pueri fugite hinc, latet anguis in herba,
neque tamē *Cultius quidquam subesse ulli im-*
pretum ſuſpicati ſunt. Mihi numq̄am dubium fu-
qui poëta ad parœmiam quamdam reſpexerat,
fortaffean eam qua culgo ferebant, viperam cum
veprecula: de periculo graui & inopinato.